

Mladí volili mládí. „Je to pecka,“ říká nová poslankyně Anežka Nedomová

24.2.2026 - Zuzana Paulusová | Univerzita Pardubice

Má 24 roků a nově také nálepku jedné z nejmladších poslankyň u nás. Mladí lidé a z velké části také ženy svými preferenčními hlasy vystřelili absolventku Fakulty filozofické a stále ještě studentku Anežku Nedomovou do Poslanecké sněmovny. A cíle? Otevřít debatu o kryptoměnách nebo zpřísnit tresty za domácí násilí.

Začátkem listopadu vyrazila na první oficiální setkání nové Poslanecké sněmovny. Teď už je v palácích na Malé Straně jako doma. Že usedne do tamní lavice, se před volbami zdálo jako hodně vzdálený sen. Na kandidátce hnutí STAN byla v podzimních volbách na pátém místě a před sebou měla mnohem známější jména s řadou politických zkušeností. Přesto do toho čtyřicetiletá absolventka německého jazyka na Fakultě filozofické UPCE Anežka Nedomová šla.

A podařil se jí takový malý volební zázrak – přeskákala všechny čtyři kolegy. Více než tři tisíce preferenčních hlasů ji vyhouply rovnou na první místo. Když jí kolegové ve volebním štábu na Pernštýnském náměstí začali během večera postupně gratulovat, ještě jí to nedocházelo. Že se to skutečně děje, jí bylo jasné v pondělí, když viděla svou tvář na stránkách novin.

Svůj úspěch nová poslankyně připisuje kampaním 30 pod 30 a Kroužkuj 3 pod 30, díky nimž byla víc vidět. „*Moje fotka se objevila na billboardu v Pardubickém kraji. Když jsem ho mýjela v autě, byl to neskutečný pocit,*“ popisuje Anežka Nedomová. Kampaň vyzývala voliče k podpoře mladých kandidátů do 30 let a jejím cílem bylo Poslaneckou sněmovnu omladit. Průměrný věk jejích členů se před volbami totiž zastavil na čísle 53 let, což je druhý nejvyšší věkový průměr v historii.

Situaci nahrávalo i to, že podle průzkumů agentury Ipsos mladí lidé čím dál více vnímají, že nejsou v politice dostatečně zastoupeni a že by si přáli, aby se strany více zaměřily také na jejich potřeby a témata jako dostupnost bydlení, otázky duševního zdraví, modernizace školství nebo zpřísnění trestů za sexuální zneužívání. Stejně zafungovala i občanská iniciativa Kroužkuj ženu, která zase podporovala zapojení žen do politiky napříč spektrem. Vrýt se do povědomí mladých lidí a získat jejich hlasy jí pomohla i výrazná aktivita na sociálních sítích, zejména na Instagramu. Potvrdila tak stále sílící trend mobilizace mladých voličů pomocí digitálního prostoru.

Do Poslanecké sněmovny se tak dostalo 12 dvacátníků a rekordní počet žen. Oproti předchozím volbám, při nichž byli zvoleni pouze tři mladí politici, je to ohromný nárůst. „*Je skvělé, že se mladí lidé konečně ozvali. Je to jasný signál, že chtějí, aby se Poslanecká sněmovna omladila a začala se ubírat novým směrem. Je to nový fenomén a já myslím, že je to úplná pecka,*“ říká pardubická absolventka, která v navazujícím studiu germanistiky pokračuje na univerzitě v Brně.

„*Mám před sebou poslední rok studia, ale teď dostane určitě přednost Poslanecká sněmovna,*“ říká rozhodně mladá politička. Nová práce je pro ni výzvou a velmi se na ni těší. „*Dobrý den, já jsem Anežka Nedomová a následující čtyři roky vás budu reprezentovat v Poslanecké sněmovně,*“ představuje se nadšeně.

Pamatujete si moment, kdy jste zjistila, že jste se stala poslankyní?

Přiznám se, že to mám trochu v mlze (smích). Jsem realistický a pragmatický člověk, takže jsem si vůbec nepřipouštěla, že bych z pátého místa mohla přeskočit všechny ty šikovné lidi, včetně

pardubického lídra, na naší kandidátce. Když mi průběžné výsledky začaly být nakloněné, volala jsem své nejlepší kamarádce, ať za mnou hned přijede do volebního štábu. Po jejím příjezdu na mě dolehly emoce a intenzita posledních dnů a sesypala jsem se. Ale kamarádka mě povzbuzovala, že je to obrovský úspěch a že je úžasné, co jsem dokázala.

Jak jste prožívala celý volební víkend?

Pátek byl ještě celkem v poklidu, ale od sobotního rána mi lidé posílali jednu zprávu za druhou: Psali, že mi drží palce, fandí, kroužkují mě a doufají, že se dostanu. Chodily mi i fotografie z volebních místností. Najednou mě mnohem víc označovali na Instagramu a naskakovali mi noví sledující. Moje poslední příspěvky se najednou dostaly k 60, později dokonce ke 100 tisícům zhlédnutí. „Mamíííí, hned pojď sem ke mně. Něco se děje, tohle není normální,“ volala jsem pořád na mamku (smích). Před volbami jsem měla 260 sledujících, a to opravdu není číslo, které vás dostane do Poslanecké sněmovny. To není 3 176 kroužků...

Víte, kdo vás volil?

Dostala jsem obrovskou důvěru od mladých lidí a také od žen. Nemusela jsem si po volbách dělat žádný průzkum, v těch zprávách, které mi přicházely, jsem to jasně viděla. V 80 procentech to byly ženy. A není nic hezčího, než když ženy podporují jiné ženy. Žijeme v patriarchálním světě, v němž muž vezme za rameno jiného muže, jdou spolu na doutník, u kterého proberou všechno, co potřebují, a nám řeknou, ať zůstaneme v kuchyni a uděláme jim kávu, hlavně ať jim do toho nekecáme. Na muže ale nedám dopustit, protože i oni mě podporovali. Psali mi, ať ostatním „nakopu“ zadek.

Proč jste se rozhodla do toho jít?

Chci mít důstojný stát, ve kterém panuje demokracie. Díky ní s vámi teď můžu vést tento rozhovor. Díky ní jsme si do vedení státu mohli zvolit mladé lidi a všem můžeme ukázat, zač je toho lid. Jelikož jsem dřív žila chvíli v zahraničí, třeba v Německu, kde jsem díky UPCE byla rok, ale i v dalších evropských státech, mám srovnání. Teď jsem ale zpátky v České republice a chci pomoci připravit půdu pro mladší generaci a беру to jako poslání.

Máte pro svoje rozhodnutí podporu rodiny?

Mám, a jsem za to ráda. Rodina za mnou stála a podporovala mě od začátku, i když po volbách to bylo jedno velké ale ze strany mých rodičů. Anežko, ale doděláš si školu, ale nevykašleš se na to, ale vzdělání je důležité...

Kdy jste se o politiku začala zajímat?

Kolem 14, 15 let jsem začala chápat, co se na naší politické scéně děje. A že to nebyly hezké věci. Se spolužáky v 9. třídě jsme to začali rozebírat. Přestože jsme pak šli každý na jiné gymnázium, zůstali jsme v kontaktu a společně jsme se účastnili i několika demonstrací, přivedli mě k Milionu chviliek a rychle jsem pochopila, že o demokracii musíme pečovat a také bojovat.

Mluvílo se o politice i u vás doma?

Naprosto běžně. Především díky mému dědečkovi, který mi politiku nastolil jako úplně normální téma. Když jsem u prarodičů obědvala nebo snídala, děda vždycky řešil politiku s babičkou a řešil ji i se mnou. Přestože mi své názory nikdy necpal, byla jsem za ně velmi vděčná, měl totiž názory velmi zajímavé. Narodil se v roce 1950, část života tak prožil během komunistického režimu, zažil převrat a po revoluci měl možnost okusit i politiku, když vstoupil do té komunální. Tři období starostoval v jedné z obcí v Pardubickém kraji – v Dašicích a předtím tam působil jako místostarosta.

Chtěla jste jít v jeho stopách?

Díky němu jsem poznala, že komunální politika je trochu nepříjemná. Lidé vás znají, vaše rodina je pod drobnohledem, řeší se různé nepříjemnosti. Přesto mě lákala. Původně jsem chtěla kandidovat až v příštím roce právě v komunálních volbách.

Ted' jste ale skočila rovnou do vysoké politiky...

Rozhodla jsem se na poslední chvíli. V březnu jsem vstoupila do organizace Mladí Starostové. Pak jsem využila akci Podpisovka, v níž zájemci o kandidaturu za STAN sbírali podpisy přímo v terénu. Na páté místo na kandidátce jsem musela mít 400 podpisů. A to byl tedy dobrý „Survivor“. Vyzkoušela jsem si, jaké je žádat o podpis, který byl většinou spojený i s názorem na mě nebo desetiminutovou diskusí, proč chci být ve Sněmovně a co chci změnit, nebo s doporučením, na co se mám zaměřit, až tam budu.

Podpisy jste získala, co bylo dál?

Účastnila jsem se krajského sněmu Starostů v Pardubicích. Tamní členové mě většinou viděli poprvé a ptali se, kdo je to ta Nedomová a co chce? Svým vystoupením jsem ale získala jejich hlasy, a tím pádem i páté místo na kandidátce.

A začala intenzivní kontaktní kampaň...

Bylo to náročné, schytávala jsem to z hodně stran. Lidé na mě vrhali překvapivé pohledy, někdy ale i poměrně nepříjemné pohledy, občas i slizké. Reakce se odrážely i od mého vzhledu. Když jsem měla třeba výraznější make-up, slýchávala jsem komentáře typu: co chce taková modelína v politice dělat apod. Byly tam ale i hezké momenty. Třeba setkání a diskuse se středoškoláky a mladými lidmi obecně. To mě velmi bavilo.

Na jaká témata se chcete ve sněmovně soustředit?

Mám tři velká témata. Prvním je prevence proti domácímu násilí, zpřísnění trestů za tyto činy a ochrana dětí. Je to téma, které dlužím ženám, jež mě sem dostaly. Kolegyni Barboře Urbanové se v minulém volebním období podařilo prosadit dětský certifikát, který znemožňuje pracovat s dětmi lidem, kteří v minulosti dítě zneužili. To je veliký posun, nyní budeme spolupracovat na dalších projektech.

Druhým tématem cílím na mladé lidi a jejich nápady, protože bych se chtěla zasadit o lepší podmínky pro start-upy. V Pardubicích máme skvělou organizaci P-Pink, která start-upům a začínajícím firmám pomáhá v rozjezdu. Chtěla bych se na ni obrátit a začít s ní spolupracovat. Může být inspirací pro další – Máš nápad? Pojď se sem ukázat a zjistíš, v čem ti pomůžou.

Třetím a mým největším tématem jsem trochu píchla do vosího hnízda a už teď poslouchám – hej, ženská, nesahej nám na krypto (smích). Přesto se pokusím pro kryptoměny vytvořit legislativní rámec a odstranit pachuť, která tu zůstala po bitcoinové kauze. Myslím, že v opozici na to všechno bude prostor.

Chcete Poslaneckou sněmovnu a její práci víc přiblížit také lidem?

Rozhodně. Spousta lidí má zkreslené představy a vůbec neví, jak to ve sněmovně chodí. Chtěla bych ji proto víc otevřít a zprostředkovávat dění. Budu dělat různá videa, ukazovat, co se děje nebo jak jednáme.

Co byste vzkázala mladým lidem, kteří si zatím myslí, že politika není pro ně?

Ať se hlavně o politiku zajímají, protože je to opravdu důležité. Jde o jejich budoucnost a jedině tak ji mohou ovlivnit. V tom státě budou žít a vychovávat v něm i novou generaci občanů, je proto důležité nebýt lhostejný.

Diář se vám plní víc a víc... Najdete si i čas na oblíbené koníčky?

Najdu. Balanc je velmi důležitý. Hraju na klavír, takže když mám volno, věnuji se hudbě. Jsem ale také fanouškem pardubického Dynama a moc ráda zajdu i na hokej.

Bc. Anežka Nedomová (2001) je česká politička, učitelka a tlumočnice německého jazyka. Narodila se v Pardubicích. Německý jazyk vystudovala na Fakultě filozofické UPCE a během studia absolvovala roční pobyt Erasmus+ na Friedrich-Schiller Universität v německé Jeně. Ve studiu germanistiky pokračuje na Masarykově univerzitě v Brně. V roce 2025 se stala poslankyní Parlamentu ČR. Volný čas ráda věnuje hudbě, cestování, cizím jazykům a poznávání nových lidí.

TEXT Zuzana Paulusová : FOTO Adrián Zeiner

Tento text najdete v exkluzivním vydání časopisu Univerzity Pardubice MY UPCE, vydání č. 116, v tištěné i on-line podobě.

<https://www.upce.cz/mladi-volili-mladi-je-to-pecka-rika-nova-poslankyne-anezka-nedomova>